

2

A GÁT

BLACKWATER

MICHAEL McDOWELL

EURÓPA KÖNYVKIADÓ
BUDAPEST, 2025

www.alexandra.hu • www.moobius.hu
www.europakiado.hu

Nagyjából az idő tájt, hogy megszületett az unokahúga, Frances, Sistert elfogta az érzés, hogy nincsen semmi hatalma, ő egy jelentéktelen nő, aki senkinek sem számít. Azt nem tudta volna megmondani, miért éppen most kínozzák ilyen gondolatok. Talán valami köze lehetett Oscar házasságához, illetve ahhoz, hogy a fivére elköltözött a házból, ő meg ott maradt, és neki kellett magába szívnia, mint egy szivacsnak, Mary-Love minden keserűségét, amelyet a fia árulása okozott. De az is lehetséges, hogy magával Elinorral függött össze, aki fiatalabb volt nála, és kétségtelenül nagyobb hatalommal bírt: Elinor egyenrangú félként harcolt Mary-Love-val. Sister talán már elfáradt attól, hogy az édesanyja kicsinyes módon megállás nélkül panaszkodott Elinorra,

a városra, sőt rá, Sisterre is. Az utóbbi időben történt először, hogy Mary-Love megpróbált nagyobb részt szerezni magának a Miriam feletti ellenőrzésből; korábban anya és lánya egyenlő arányban osztozott a feladatokon. Sister nem vette jó néven, amit az anyja csinál, de tudta, hogy az asszony hamarosan teljesen elveszi tőle a gyereket, és ő megint egyedül lesz.

Jóllehet Caskey-ék jobb körülmények között éltek, mint majdnem az összes perdidói család, Sisternek alig-alig volt saját tulajdona. Valamikor régen születésnap ajándékként kapott néhány részvényt, amelyek jelentéktelen összegű osztalékot fizettek, és azt is rendszertelenül. Sister jól emlékezett a Caskey-ékszerekre, amelyeket Genevieve-vel együtt eltemettek, és amelyek aztán ugyancsak rejtélyes körülmények között felbukkantak a szomszédos ház egyik hálósobájának a mennyezetén. De abból a rengeteg ékszerből Sister semmit sem kapott. Az Elinorhoz került fekete gyöngyök kivételével Mary-Love mindent megtartott magának és Miriamnek. Sister kezdte azt hinni, hogy az ő véleményének semmi-

lyen ügyben sincs súlya. Egy júliusi reggelen megjelent James irodájában a malomban, és bejelentette, hogy készen áll bármilyen munka elvégzésére, amellyel megbízzák. James kissé értetlenül és némi aggodalommal nézett az unokahúgára.

– Te jószágos ég, Sister, alig ismerem ki magam itt, felfogni sem tudom, miért *hozzám* jössz, hogy megmondjam, mit csinálj!

Sister ezután a bátyjához fordult, és megtette ugyanazt a bejelentést.

– Sister, nincs itt neked semmilyen munka, kivéve persze akkor, ha tudsz gépelni, vagy meg tudsz javítani egy ágapritót, de történetesen tudom, hogy ilyesmikkel nem boldogulsz.

Sister úgy érezte, a család összeesküdött ellene, nem engedik neki, hogy jó érzése legyen, amiért felelősségteljes munkát végez méltósággal.

Felvetette Mary-Love-nak, hogy a Palafox Streeten nyitna egy boltot, amelyben cérnát és gombot árulna, de az asszony így válaszolt:

– Nem, Sister, nem adok rá pénzt, mert az üzlet fél éven belül bezárna. Mit tudsz te arról, hogyan

kell vezetni egy boltot? És különben is, azt akarom, hogy itthon legyél velem.

Amikor ezt mondta az anyja, Sister rájött, hogy egész pontosan az „itthon” az a hely, ahol nem kívánja eltölteni az élete hátralévő részét.

Már halálosan unta azt a házat, és úgy gondolta, megtalálta a menekülőutat.

A megoldása aligha nevezhető eredetinek vagy újszerűnek, nagyon is elterjedtnek mondható az egész világon. Egy férj beszerzése minden problémát elrendez. Sister elkezdte számba venni a lehetséges jelölteket, és elégedetten nyugtázta, hogy a legpartiképesebb férfi Perdidóban – aki tökéletesen megfelel az ő céljainak – egyben a legjóképűbb is. Az a férfi volt az illető, akinek minden éjjel hallotta a horkolását a folyosó túlsó végén lévő szobából. Early Haskew.

Early jóképű volt, mindig úgy nézett ki, mintha éppen akkor jött volna be a napról. Mérnök volt, és minden jel szerint szép jövő állt előtte. Minden Caskey kedvelte. De mindezt Sister nem találta iga-

zán fontosnak. A legfőképpen az számított, hogy amikor a gát elkészül, Early Haskew majd elköltözik Perdidóból. Kézenfekvőnek tűnt a feltevés, hogy amennyiben Early már házas lesz akkor, magával fogja vinni a feleségét.

Sisternek semmiféle tapasztalata nem volt még a legártalmatlanabb flörtölésben sem, és ilyen kérdésekben aligha fordulhatott tanácsért az anyjához vagy az anyja barátnőihez. Elinor sem jöhetett szóba. Így aztán Sister oda ment tanácsért, ahová már ment egyszer vagy kétszer: Ivey Sapphez, Mary-Love szakácsnőjéhez és szobalányához. Sister tudta, hogy a tőle kapható tanács alapja és bizonyára a végrehajtása is természetfölötti elemeket foglal magába, de nem látott más lehetőséget. Így aztán egy délután, miközben azt mondogatta magában, hogy *Nem fordulhatok máshoz*, lement a konyhába, és bevezetés, magyarázkodás nélkül azt kérdezte tőle:

- Ivey, segítesz megházasodni?
- Hát persze – felelte Ivey habozás nélkül. – Már megvan, hogy kivel?

Ivey Sapp tizenhat éves korában, nagyjából három évvel korábban jött Mary-Love házába. Csillogó fekete bőrű, testes lány volt. Mivel korábban öszvérrel kellett körbejárnia a család nádprése körül, néha napi tizenkét órán keresztül, ó-lába lett. Végül megunta az otthoni élet nyomasztó monotonitását, és arra vágyott, amit az édesanyja, Creola megvetően úgy nevezett, hogy „városi élet”. Nyélbe ütöttek valamiféle házasságot Bray Sugarwhite-tal, aki, idősebb lévén, korban ugyan nem illett hozzá, de kedves férfi volt, és nagyon rendesen bántak vele a Caskey-házban.

Ivey legnagyobb hibája az volt – legalábbis Mary-Love vélekedése szerint –, hogy mély babonás hitben élt: minden fában ördögöket látott, minden felhőben előjeleket, és minden balesetre sötét, baljós magyarázatokat talált. Ivey Sapp amulettekkel aludt, és a nyakában lógó láncon bizonyos *dolgok* voltak. Péntekenként nem volt hajlandó befőzni, és ha meglátta, hogy a házban valaki kinyit egy esernyőt, elrohant, és a nap hátralévő részében nem is tért vissza. Délután három óra után nem vitte ki a hamut a házból, nehogy meghaljon valaki a csa-

ládában. Sötétedés után nem vett söprűt a kezébe, mert nem szerette volna kisöpörni a jó szerencsét az ajtón. Újév napján nem mosott, nehogy egy holttestet kelljen megmosdatnia abban az évben. Számos tiltás és kivétel létezett Ivey világában, és mindegyikhez tartozott egy mondóka vagy szólás, így aztán alig-alig akadt olyan nap, amikor fenntartások nélkül elvégezte volna a rá bízott feladatokat. Mary-Love néha megjegyezte, hogy Ivey csak kitalál ezt-azt, hogy megússza a munkát, csak hogy Ivey-nak számtalan olyan babonája volt, amely nem függött össze a munkájával. A Caskey-ház életének természetes részévé vált, hogy a legártatlanabb gesztus, amelyet Ivey észrevett, vagy amelynek különösebb gondolkodás nélkül súlyos jelentőséget tulajdonított, szörnyű jóslatot szült, mondjuk, ilyet: „Ha énekelsz, mielőtt eszel, sírni fogsz, mielőtt alszol.” Miriam születése előtt Mary-Love rendszeresen elmondta, hogy mennyire örül, amiért nincsen gyerek a házban, mert Ivey garantáltan nyafogó, rettegő teremtményt csinálna belőle a meséivel, megannyi arra vonatkozó figyelmeztetésével, hogy mi vár rá az erdőben, mi

néz be az ablakon, vagy mi kapaszkodik a csónak aljába a folyón.

– Na, mit kellene tennem? – kérdezte Sister, miután kissé pironkodva megvallotta Ivey-nak, hogy nem máshoz, mint Early Haskew-hoz kíván feleségül menni.

Ivey leült a konyhaasztalhoz, és miközben gépies mozdulatokkal elkezdett babot pucolni, úgy tűnt, elveszik a gondolataiban és az érthetetlen mormogásban. Sister türelmetlenül várakozott, de nem merte megszakítani a szertartást. Nem egy alkalommal kijelentette már, hogy nem hisz a babonákban, nem hisz Ivey talizmánjaiban és rítusaiban, de most nem volt olyan könnyű megőriznie kétkedő távolságtartását, miközben Ivey varázsigéket mormolt előtte mély átszellemültséggel. Néhány perc elteltével Ivey lehunyta a szemét, és az ölébe ejtette a kezét. Olyan hosszú időn keresztül maradt mozdulatlan, hogy Sister már aggódni kezdett. Ám Ivey szeme ekkor váratlanul felpattant.

– Milyen nap van ma? – kérdezte a nő.

– Szerda – felelte Sister, és úgy megriadt, mintha Ivey azt mondta volna: *Láttam a gonosz angyalok urát.*

– Pénteken tessék elmenni, és venni nekem egy élő csirkét – hangzott Ivey utasítása.

Sister némileg zavarodottan húzódott hátra ültében.

– Ivey, figyelj...

– Semmiképpen se nőtől vegye, csak férfitól. Egy nőtől vásárolt csirke semmi jót nem hoz nekünk.

Pénteken Sister besétált a belvárosba, és betért Grady Henderson boltjába. Addig őgyelgett az üzletben, amíg Thelma Henderson ott nem hagyta a pultot, hogy hátramenjen valamiért. Ekkor Sister előugrott az egyik hordó mögül, és azt kiáltotta:

– Grady, adjon nekem egy csirkét, legyen szíves! Nagyon sietek!

– Thelma mindjárt visszajön, Miss Caskey. Ő majd kiszolgálja magát.

– Te jószágos ég, Grady, most néztem az órámra

– Sister nem viselt órát, és ezt a boltos is látta –, és

már jó félórája haza kellett volna érnem. Tudja, mit fog mondani az anyám?

Grady Henderson ismerte Mary-Love-ot, minden különösebb gond nélkül el tudta képzelni, mit mondhat majd az asszony.

– Melyiket szeretné? – kérdezte, és odalépett az üvegtárlóhoz, amelyben porcelántálakon feküdtek a csirkék.

– Egy élő kellene, hátra tudna menni érte? Tavaszi csirkére van szükségem, ami még nem tojt – tette hozzá idegesen és kissé zavarban. – Valószínűleg van egy ilyen, nem?

Grady Henderson alaposan megnézte Sistert, aztán vállat vont, és kiment az egyik ajtón hátra. Sister követte a sötét kis fészerbe, ahol a baromfi-ketrecek álltak.

– Itt van egy – mondta Grady, és rámutatott az egyik ketrecre, amelyben öt-hat különböző méretű és különböző korú, piszkosfehér csirke nyüzsgött. Sister bólintott.

– Fiatalnak tűnik – állapította meg.

Mr. Henderson kinyitotta a ketrecet, a nyakánál fogva kihúzta a csirkét, aztán rádobta a mennyezet-ről lógó mérlegre.

– Öt kiló, az úgy negyvenöt cent. Beteszem egy vászonzsákba, menjen be, és adja oda Thelmának a pénzt.

– Nem! – kiáltott fel riadtan Sister, és előhúzott egy egydolláros bankót a zsebéből. – Odaadom magának, Grady. Tartsa meg a visszajárót... nekem most *muszáj* hazamennem!

– Miss Caskey, ma valami nem stimmel magával. Egy dollárt kaptam. Hadd adjak még egy csirkét.

– Nem, csak ezt az egyet akarom – kiabálta Sister. Kihúzta magát, majd valamivel halkabban és szándékai szerint megnyugtatóan hozzátette: – Minden rendben van, Grady.

Maga előtt tartva a zsákot és benne a csirkét, hazarohant. A hátsó ajtón ment be settenkedve a házba, nehogy meglássa az anyja.

– Az anyukája elment hazulról – tudatta vele Ivey, miközben benézett a zsákba. – Azt mondta,

vacsorára itthon lesz, úgyhogy most kell megcsinálnunk a dolgot.

– Nem kell megvárnunk, amíg besötétedik?

– Minek? Ki mondott ilyet a nagyságának? Tudom én, mit csinálok.

És sejtelmes varázsigeék mormolása nélkül Ivey benyúlt a zsákba, amelyet még mindig Sister fogott, majd egyetlen mozdulattal kitekerte a csirke nyakát. Összeszorította Sister két kezét, a ficánkoló zsák bezárult. Sister karnyújtásnyira tartotta magától, és rémülten nézte, ahogy vérfoltok ütnek át a vásznon. Amikor megszűnt a mozgás, Ivey benyúlt, és kihúzta a csirkét. A tollát összevissza fröcskölte a kitekert nyakából bugyogó vér. Ivey, a lábánál tartva a nyomorult baromfit, egy kicsi késsel felvágta a mellét, majd töppedt ujjával benyúlt a testébe, és némi keresgélés után kihúzta a vértől csöpögő szívét. Amit aztán könnyed, fesztelen mozdulattal beledobott a konyhaasztalon álló tálba.

Otthagya Sistert a konyhában, hogy takarítsa fel a vért, ő meg eltemette a csirke testét és a fejét abba a gödörbe, amit korábban vájt ki a homokban, a konyhába vezető lépcső mellett. Összehajtotta

a vászonzsákot, majd bedugta a tornác sarkában álló régi újságok alá. Sister feszülten figyelte, mit csinál, de nem merte megkérdezni, hogy a bonyolult procedúrából mi az, ami indokolt és szükséges, s mi az, amit azért kell elvégezni, hogy az ügylet titokban maradjon Mary-Love előtt. Ivey intett Sisternek, hogy jöjjön utána, vissza a konyhába.

Az egyik fiókból kivett öt acélnyársat, majd szép rendben letette őket egymás mellé a konyhaasztalra. Ezután helyet foglalt, felemelte a tálát, amelyben a csirke szíve pihent, és odanyújtotta Sisternek. Sister óvatos mozdulattal a kezébe vette a szívet.

Ivey a földhöz vágta a tálát, aztán intett Sisternek, hogy járja körbe az asztalt.

Sister kicsit kínosan érezte magát, kicsit félt, de tette, amit mondtak neki.

– *Az Atya, a Fiú és a Szentlélek* – mondta Ivey.

– *Az Atya, a Fiú és a Szentlélek* – ismételte el Sister.

Ivey néma utasításait követve Sister háromszor sétált körbe a konyhaasztal körül, és minden alkalommal elismételte ugyanazokat a szavakat, amelyek ismerősek lévén, valamelyest megnyugtatóan hatottak rá.

Sister elvégezte a feladatot, és megállt Ivey széke mellett. A fekete nő ekkor felemelte az egyik nyársat, odaadta Sisternek, majd rámutatott egy pontra a Sister kinyújtott kezében lévő csirkeszív jobb oldalán. Sister már megértette, hogy Ivey csak szavak nélkül közölheti az utasításait; a jelentőségteljes szavak persze elhangoztak, és ezeket Sisternek *szó szerint* el kellett ismételnie. Amikor a nyárssal át-szúrta a szívet, Ivey belekezdett:

– *Ahogy átszúrom ennek az ártatlan állatnak a szívét, úgy döfi majd át az irántam érzett szeretet Early Haskew szívét.*

Sister elkerekedett szemmel tartotta a kezében a nyársat, és elismételte a szavakat.

A második nyárssal Ivey a szív egyik elülső pontjára mutatott, és azt mondta:

– *Ez addig szúrja át Early Haskew szívét, amíg meg nem kéri a kezemet.*

Sister megint csak elismételt mindent, aztán át-döfte a nyársat.

A harmadik nyárs hátulról hatolt be a szívbe, és Sister mondta Ivey után, amit mondani kellett:

– *Amíg a halál el nem választ, Early Haskew, én hozzád tartozom.*

A negyedik nyárs bal oldalról döfte át a csirke szívet.

– *Ami az enyém, a tiéd. Ami a tiéd, az enyém.*

Ivey megfogta az ötödik nyársat, és rámutatott vele egy pontra a szív alján. Sister beszúrta a nyársat, ami a szív tetején jött ki, a hegyén egy vér-cseppel.

– *Jézusnak öt sebe volt, és ezek a sebek fognak hallal sújtani téged, Early Haskew, ha egy éven belül nem leszünk férj és feleség. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.*

Sister meg akart szólalni, hogy tiltakozzon: nem, nem szeretné, hogy a házasságuk alternatívája Early halála legyen, de Ivey nagyon határozott fejrázással jelezte, hogy csöndben kell maradnia. A nő felállt az asztaltól, odament a sütőhöz és kinyitotta. Sister csak ekkor vette észre, hogy a sütőben ég a tűz.

Sister bedobta a nyársakkal átdöfött szívet, amely nyomban sisteregni kezdett a parázson. Sister és Ivey figyelte, ahogy vörösre izzik, majd bíborláng-

gal ég. Hamarosan nem maradt más csak az öt tüzes nyárs, amely különös ötszöget alkotott.

Ivey erőteljes mozdulattal csukta be a tűzhely ajtaját. A két nő mereven kiegyenesedett, és egyszerre elismételte azokat a szavakat, amelyek Sisternek nem tűntek már olyan ismerősnek és megnyugtatónak.

– *Az Atya, a Fió és a Szentlélek nevében.*